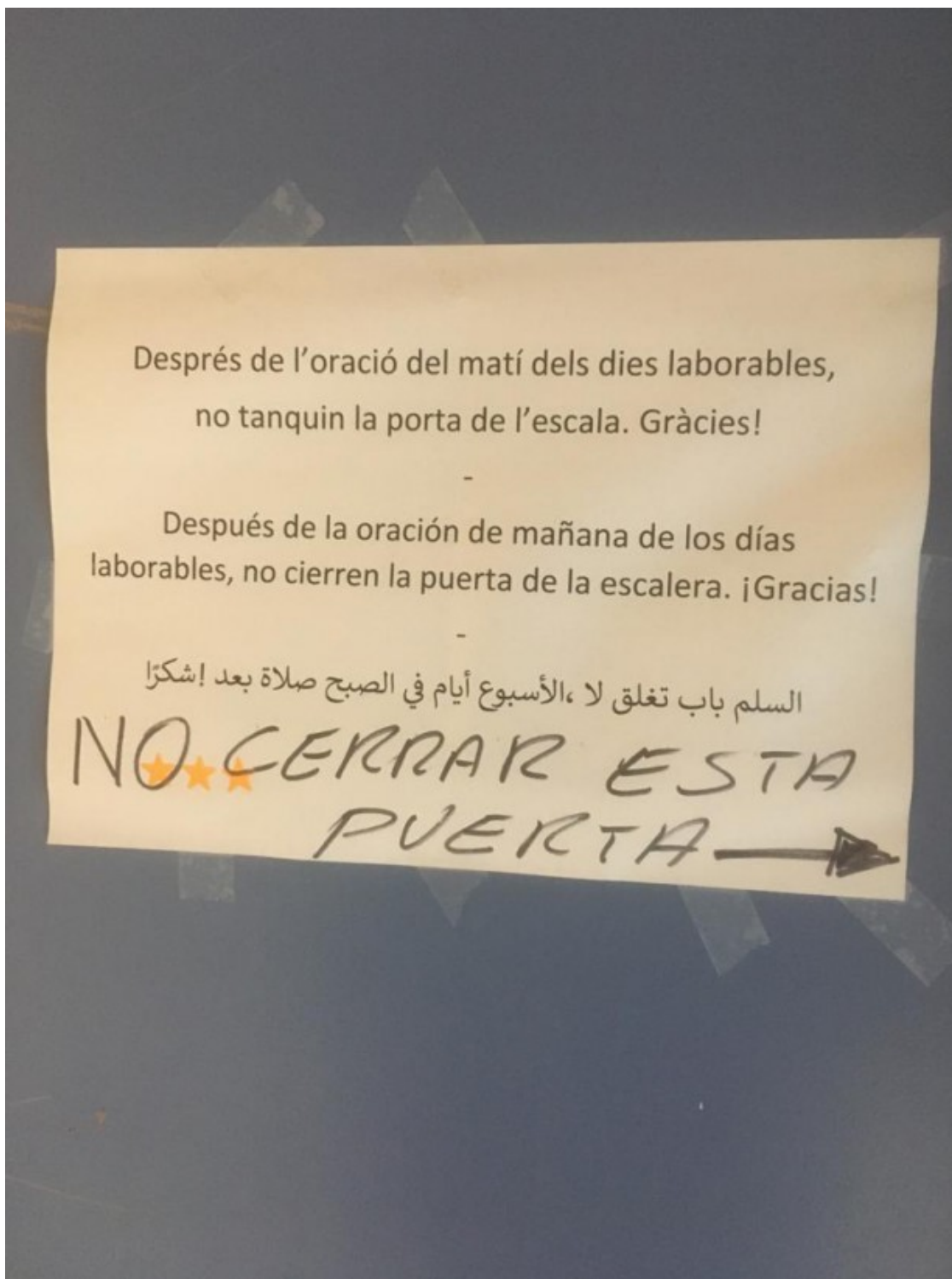

BUGADA AL POU. Febrer 2024

Per si no queda prou clar

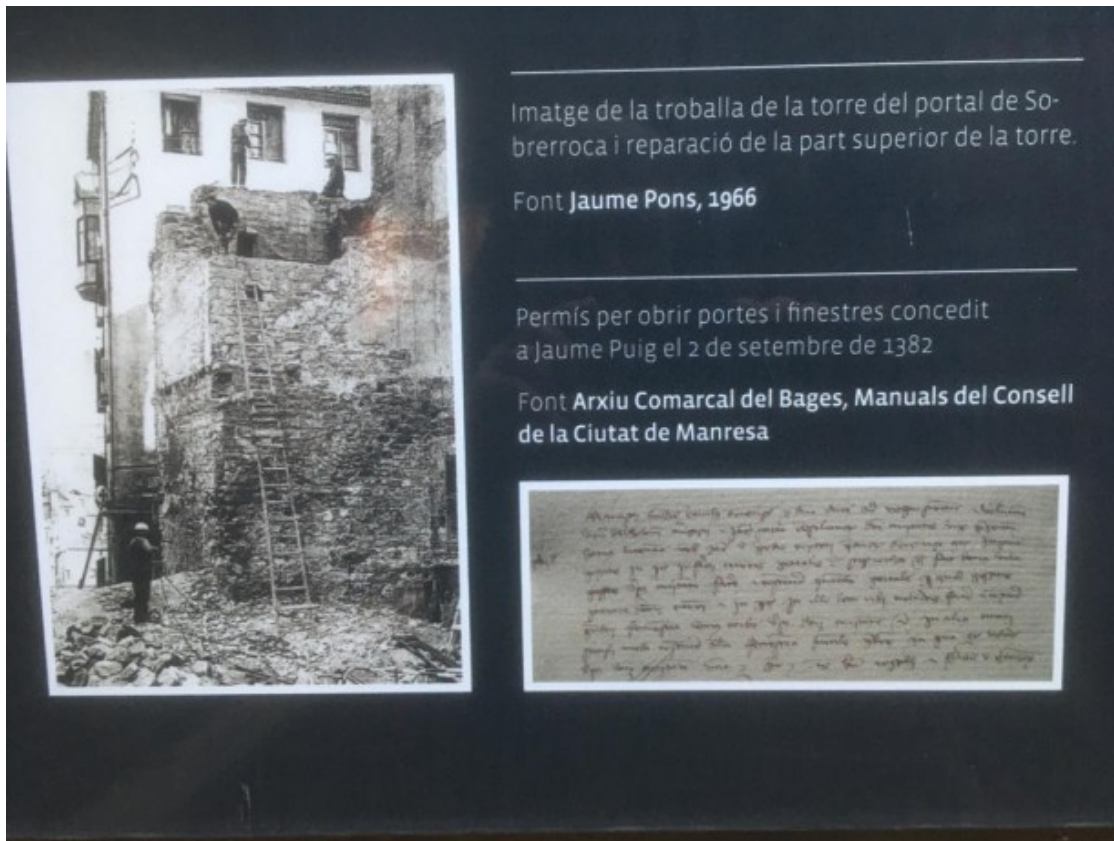
La Delegació Territorial del Govern de la Generalitat a la Catalunya Central ha obert oficines a la plaça del Salt, núm. 2, concretament a l'antiga fàbrica de l'Aranya, on conviu amb la mesquita de la planta inferior. Pel que indica el cartell que ha retratat un lector, hi ha força malentesos a l'hora de tancar i obrir la porta de l'escala. El cartell trilingüe (català, castellà i àrab) diu explícitament que la porta de l'escala ha de quedar oberta. Però amb el cartell imprès i ben protocolitzat la cosa no devia acabar de rutllar. Així, amb retolador gruixut, perfecte castellà i una fletxa algú es va encarregar de plasmar l'acció convenient sense floritures: que no es tanqui la porta... i llestos.

Un llogater medieval

Al llarg de l'edat Mitjana i Moderna era habitual llogar les torres dels portals com a habitatges privats, però per al president de l'associació editora d'aquesta revista i autor del tema central d'aquest mes va ser tota una sorpresa descobrir, en una visita sobre el terreny al de Sobrerroca,

que, segons consta en un dels plafons de l'interior de la torre, el 1382 el Consell de la ciutat va donar les dues torres del portal a Jaume Puig. Val a dir que el Jaume Puig del 2024, d'alguna manera, avui també gestiona un parell de lloguers al mateix carrer, però no pas a la torre, sinó en un parell de locals. Com si no haguessin passat els anys.

Imatge de la troballa de la torre del portal de Sobrerroca i reparació de la part superior de la torre.

Font **Jaume Pons, 1966**

Permís per obrir portes i finestres concedit a Jaume Puig el 2 de setembre de 1382

Font **Arxiu Comarcal del Bages, Manuals del Consell de la Ciutat de Manresa**

El Pou a la Innocentada

El text de la 47a Innocentada de Manresa que firmaven el cap de redacció del Pou, Carles Claret, conjuntament amb Agustí Franch, com cada any, tenia referències molt manresanes. Però els autors aquest any van voler ser més juganers i eludir amb un parell de referències al **Pou**. A "Sobrerroca 13", un dels actors, que interpretava el dramaturg anomenat Agustí ?en una altra picada d'ullet en la història del muntatge?, acudia a l'oficina de correus per enviar i rebre documentacions i es trobava amb un funcionari *molt seu* anomenat Sardans. El mateix escriptor, en un altre moment del muntatge, havia de marxar de casa perquè tenia "tancament del Pou," un diumenge de final de mes com qualsevol altre dels últims 30 anys.

Golfes exitoses

No deixo l'apartat teatral per referir-me a una de les col·laboradores de la revista que també ha portat a l'escenari un text propi amb notable repercussió. En poc mes de tres hores es van vendre les 180 entrades de la sala petita del Kursaal de *Golfes*, l'obra guanyadora del Premi Galliner 2023 de la qual és autora l'Àngels Fusté, que s'ha estrenat com autora de teatre. L'obra es podrà tornar a veure el diumenge 3 de març i l'èxit ha fet que se'n hagi programat una segona funció, aquell mateix dia a les 12 del migdia.

Xirucaires

L'escriptora Empar Moliner va ser a la inauguració dels nous locals del CAE, ara que l'entitat compleix quaranta anys. La popular comunicadora no es va estar de dir que, a ella, l'esplai, li va donar tot, i va defensar el català d'argot amb paraules com clenxa o ?contra els arguments de Joan Coromines? xiruca que ?defensa ella? ha generat substantius com xirucaire, que l'IEC hauria d'incorporar immediatament al diccionari!

Aliança catalana

Amb els vents que bufen, Manresa no podia ser diferent. I heus aquí que, discretament, al carrer de Carrasco i Formiguera -pobre don Manuel si aixequés el cap!- els d'Aliança catalana s'han fet presents al crit de *Salvem Manresa*. De segur que només hi ha bona voluntat, però francament, esperem que no sigui necessari.

Un cafè al Museu del Barroc

En la visita oferta als mitjans de comunicació del nou i esplèndid Museu del Barroc, la guia va esplaïar-se en el quadre d'Antoni Viladomat del sopar de sant Francesc i santa Clara: menjar i beure sempre ha estat necessari, fins i tots per sants, màrtirs... i visitants de museu. Potser per això, al final de la visita amb un cafè de càtering entre mans, el regidor de Turisme Joan Vila reclamava la immediatesa, sinó d'un restaurant, almenys d'un bar que amb els seus ingressos alleugerís la càrrega econòmica del nou museu. Com que la concessió administrativa d'un servei pot ser una cosa de molts mesos, des del **Pou** modestament li suggerim que aquest estiu ho provin amb un parell de *foods tracks*. El Barroc és una estètica exigent, però les cerveses a la fresca del claustre serien un atractiu digne de tota la cort celestial.

